

**Finland:
uilen, hoenders en 'arctic migration'
17 t/m 24 mei 2008**

Georganiseerd door:

www.birdingbreaks.nl

Deelnemers

C. Ammerlaan
J. Koeckhoven
R. van der Zwan
H. van der Tuuk
H. van Wijk e.v. Dolfing
J. van der Zwan
J. Brouwer
B. Brouwer
E. van Zonneveld
F. Verburgt
M. Vellekoop
G. Tetteroo
N. Venema

Reisbegeleider:

De reis werd begeleid door Eduard Opperman, één van de oprichters van BirdingBreaks.nl. Dit was zijn 6de reis naar Finland. De rust, ruimte en het heerlijke vogelen zijn de factoren die horen bij een bezoek aan Finland. Uiteraard werd Eduard bijgestaan door een Finse gids, Hanna Aalto.

Afgelegde route

Dag 1 Amsterdam - Helsinki – Virolathi
Dag 2 Virolathi
Dag 3 Virolathi - Parikkala
Dag 4 Parikkala - Patvinsuo NP
Dag 5 Patvinsuo National Park
Dag 6 Patvinsuo National Park
Dag 7 Patvinsuo NP - Parikkala
Dag 8 Parikkala - Helsinki - Amsterdam

Hotels

Parikkala: Hotel Kägöne
Virolathi: Hotel Rentukka
Patvinsuo: Hotel Kitsi (gedeelde badkamer/toiletten)

Weer

Over het algemeen hebben we tijdens de reis goed weer gehad. Eén avond hadden we last van mist en een ochtend hebben we regen gehad, maar verder was het prima weer om te vogelen. Met name de eerste dagen was het beduidend kouder dan normaal, met in de ochtenden temperaturen die dicht bij het vriespunt lagen. Aan het einde van de reis liepen de middagtemperaturen op tot 20 graden Celsius.

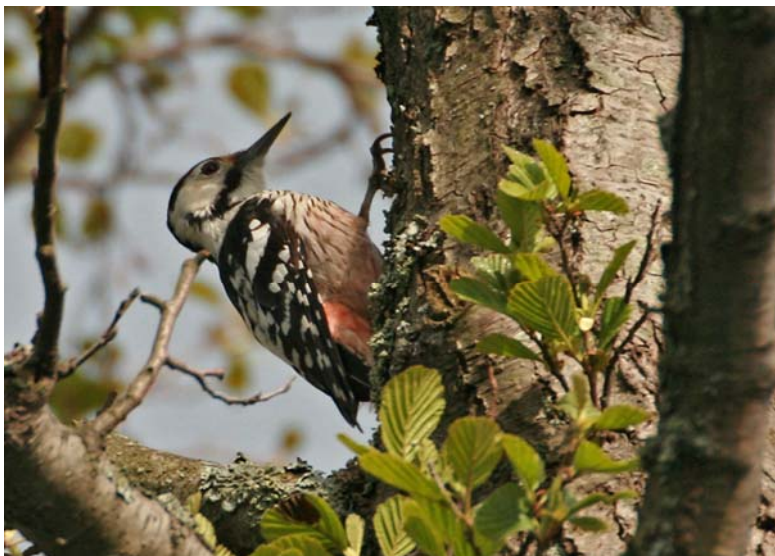
17 mei

We vertrokken van de luchthaven Schiphol om 07.40 uur, dus voor veel mensen was het een erg korte nacht. We verzamelden bij de incheckbalie van Finnair om 05.15 uur. Nadat we geland waren, werden we opgevangen door onze Finse gids Hanna Aalto en werden de huurauto's opgehaald. We hadden de beschikking over twee negenpersoon busjes en deze bleken erg ruim. Voordeel van de bussen was ook de hoedenplank in de bagageruimte waar we alle telescopen kwijt konden. We reden naar Virolathi, ten oosten van Helsinki. Met een tussenstop onderweg om voor de inwendige mens te zorgen, komen we na ongeveer drie uur rijden op de plaats van bestemming. Ons hotel blijkt prachtig gelegen en we zijn nog maar koud de bus uit of een luid geschreeuw: "Zeearend", verstoort het gezang van de Noordse Nachtegaal. Ook de Reuzenster was al snel gevonden, naar later bleek de enige van onze reis. Voor een enkeling liet de Kleine Bonte Specht zich nog even zien, maar dat was helaas niet voor iedereen weggelegd. Op de bomen in de tuin vonden we de haksporen van de Witrugspecht, alleen de specht zelf liet zich (nog) niet zien. De kamers werden ingedeeld en ieder had genoeg tijd om nog even te vogelen of uit te pakken, voordat we aan tafel gingen. Het eten was prima en we lieten het ons ook goed smaken.

De avonduren werden doorgebracht aan de kust, waar het in deze tijd van het jaar erg druk is met Finse vogelaars. Dit in verband met de "Arctic Migration" die nu op zijn hoogtepunt is. Gezegd moet worden, er was wel enige trek, maar het ging helaas niet om grote aantallen. In de baai was echter genoeg te beleven en mooi was het verschil tussen de aanwezige Visdieven en Noordse Sterns. Zeker voor vogelaars die niet aan de kust wonen een uitgelezen kans. Na een lange dag vielen de meeste als een blok in slaap.

18 mei

Voor het ontbijt kon men vogelen rond het hotel. Gezien de lange reisdag van gisteren was geen excursie georganiseerd, maar de meeste deelnemers waren toch al vroeg in de tuin te vinden en niet onterecht. Overall Noordse Nachtegalen, een paartje Taigaboomkruipers was druk met nestbouw bezig en een Kwartelkoning liet zich af en toe horen. Ook werden af en toe Roodmussen gehoord, maar de zang was nog niet optimaal. Na een paar uurtjes heerlijk vogelen tijd voor een stevig ontbijt. Na het ontbijt had iedereen er weer zin in, alleen het weer werkte niet mee. Het begon aardig te regenen en hopelijk zou dit niet al te lang aanhouden. Er kwam een melding dat een Roodpootvalk aanwezig was, niet ver buiten onze route. Gezien het weer deze even meegepakt en dit was mogelijk wel de drukste "twitch" van Finland voor dit jaar. Niet omdat de Roodpootvalk zo'n superzeldzaamheid is, maar meer omdat er in deze tijd zoveel vogelaars in dit gebied aanwezig zijn. Een lange rij auto's duidde op de plek en gelukkig liet de valk zich goed bekijken. We kregen het goede nieuws dat het bij Helsinki al droog was geworden en dat de opklaringen onze kant op kwamen. Dat zien we graag. Het einde van de ochtend werd gelopen in een moerasgebied waar we onder andere Roerdomp, Grauwe Klauwier en onze eerste Fazant tegen kwamen. Een enkeling had hier nog Grote Karekiet en Buidelmees. Hoewel het hier goed vogelen was, moesten we terug naar het hotel voor de lunch.

In de middag was iedereen weer even vrij om te gaan waar men wilde en de fanatiekelingen liepen weer te struinen rond het hotel. Paniek brak uit toen ook Hanna mee deed, want zij hoorde vrijwel direct de roep van de Witrugspecht. Nico was de gelukkige die hem het eerste in de kijker kreeg en de vogel liet zich prachtig bekijken, fotograferen en filmen. De rest van de groep werd uit de kamers geschreeuwd en na enige tijd was het iedereen gelukt deze goede soort prachtig te zien te krijgen.

Wat een waarneming! Na het vroege avondeten gingen we weer richting kust om te kijken of er enige trek aan de gang was.

Dit liep niet helemaal zoals verwacht, want kort nadat we op de telpost waren aangekomen, kwam er een dichte mist opzetten. Daarnaast was het behoorlijk koud en besloten werd ons heil verder landinwaarts te zoeken. We brachten een bezoek aan Kurkela, dé vogel observatietoren in Zuid Finland voor het waarnemen van roofvogels. Natuurlijk vliegen die niet in de avonduren, maar het bezoek was toch zeker de moeite waard, met onder andere Korhoenders.

19 mei

Met een aantal deelnemers vroeg uit de veren om wederom te proberen de trek in het vizier te krijgen. Onderweg naar de telpost Lakakallio kreeg Hanna via een sms bericht door dat er een Geelsnavelduiker in aantocht was. Gekomen op de post bleken we niet de eerste en zeker niet de enige te zijn. Het was lekker fris, maar de mist van gisteravond was zo goed als weg. Er was wel enige trek van met name ganzen en duikers (Parelduikers). Na even op de telpost gestaan te hebben, kwam er wederom een sms bericht binnen dat de Geelsnavelduiker er nu bijna aankwam in een groep van twaalf duikers. Nog geen vijf minuten later pikte we een groep van twaalf duikers op en deze groep kwam pal over de telpost heen, inclusief de adulte Geelsnavelduiker. Dat maakt een hoop goed. Op weg terug de eerste Kruisbekken van de tocht en aangekomen bij het hotel, bleek dat de reisgenoten wederom in de tuin hadden gevogeld. Het ontbijt was prima en na het ontbijt werd een nest van een Zwarte Specht bezocht. Het dier zat bij een soort camping en bij onze aankomst vloog hij net weg. We hadden rustig even de tijd om onze spullen op te zetten en binnen een stief kwartiertje kwam de vogel terug om de jongen te voeren. Een prachtig gezicht waar, zoals men vroeger zei, menig rolletje op volgeschoten werd.

Na deze mooie waarneming voor de tweede maal de 'roofvogeltoren' bezocht en niet zonder succes. Veel ganzentrek, met name Brandganzen, een Zeearend, Wespendif en zowaar een Kleinste Jager kwamen voorbij.

We hadden hier wel de hele middag kunnen blijven, tenminste sommige van de groep dan, maar we hadden het nog druk vandaag. Na de lunch de spullen pakken en vertrek richting Parikkala. Onderweg ineens een schreeuw achter in mijn bus: "een uil, een uil!!" Nog voordat ik wist wat er gebeurde zag ik in mijn linker zijspiegel een Laplanduil over de weg van ons af vliegen. Overleg met Hanna leerde dat we hier niet achteraan konden, omdat dit de plek was van het nest en dus onze volgende stop. In het midden van een grote kapvlakte stond nog één boom en daarin zat in een vork het nest met Laplanduil. Door de telescoop prachtig te zien en zelf voor de digiscopers nog goed genoeg voor een plaatje. Tevreden met deze mooie waarneming gingen we verder richting een stuk natuurbos. Hoewel Finland wel erg rijk aan bos is, zijn vele bossen erg jong en duidelijk aangepland voor de houtkap. Zo her en der staan nog opstanden natuurlijk bos van enige leeftijd en dat zijn plekken voor de Drieteenspecht. Deze soort, alsmede de hier broedende Havik lieten het afweten en met alleen Grote Bonte Specht moesten we door naar ons hotel. Alweer een mooi gelegen hotel en goed eten, het leven in Finland is een feest.

20 mei

Rond 6.00 uur ontbijt en na het ontbijt gaan we vogelen in de bossen rondom Parikkala. Nadat we Hanna thuis hebben opgehaald, beginnen we met een paartje Roodhalsfuten en de nodige Wilde Zwanen. In de bossen rond Parikkala hadden we een mooie ontmoeting met twee Taigagaaien, die nog overgebleven brood uit Nederland wel konden waarderen. Ook hier werden weer de nodige gigabytes gevuld. Deze soort kan in deze tijd van het jaar best lastig zijn, dus ik was erg blij met dit tweetal. Er stond nog een soort op ons verlanglijstje, de Ruigpootuil. Hanna wist wel wat nestkasten en vol verwachting stonden we in een kring op gepaste afstand van de kast. Echter helaas, het kan niet altijd meezitten. De uil werkte niet mee, maar niet getreurd, er zijn nog meer plekken. De spanning bij de tweede kast was te snijden, maar voordat deze te groot werd, kwam het kopje van deze toch wel zeer fraai uil de kast uit en bleef ons meer dan tien minuten aankijken. Zo lang heb ik het nog nooit meegemaakt. Wij zijn uiteindelijk weggegaan om het dier niet verder te verontrusten.

Omdat we de smaak te pakken hadden, werd nog een nestkast van een Oeraluil bezocht. Er werd duidelijke instructie gegeven, daar dit één van de gevaarlijkere uilensoorten is en omdat we midden in zijn gebied zouden vertoeven. De hoop was dat het vrouwtje uit de kast was en dat zij kwam kijken wat wij daar aan het doen waren. Helaas bleek uit onderzoek dat het vrouwtje nog in de kast aanwezig was en derhalve mislukte deze poging.

Na een bezoek aan het Siikalathi waar onder andere Visarend en Kuifduiker voor de nodige afwisseling zorgde, moesten we terug voor de welverdiende lunch en ondanks de mislukte poging bij de Oeraluil smaakte deze voortreffelijk. In de middag een tweede poging voor de Oeraluil en dit keer was mevrouw wel buiten. Na enig speurwerk kon iedereen genieten van deze prachtige dame en konden foto's en filmmateriaal gemaakt worden en werd het tijd om richting ons derde onderkomen te gaan, het Nationaal Park Patvinsuo. Het hotel hier was geweldig gelegen midden in de bossen. We konden kiezen uit verschillende gebouwen en na enig puzzelwerk had ieder een onderkomen naar zijn zin. Enige nadeel van deze accommodatie is dat er maar één douche is en wel in het hoofdgebouw, echter gezien de perfecte ligging had niemand hier problemen mee.

Nog voordat iedereen de koffers in de kamer had, waren er Pestvogels te zien en op het gras voor het hotel waren Goudplevieren aanwezig. Het was moeilijk om naar bed te gaan terwijl de Houtsnippen baltsend rondvlogen, maar goed, morgen weer een nieuwe dag met nieuwe kansen.

21 mei

Na het ontbijt gaan we in Nationaal Park Patvinsuo op zoek naar de specialiteiten van het bos zoals Kleine Vliegenvanger, Drieteenspecht en Hazelhoen. We maken een stevige wandeling door een prachtig natuurlijk bos en beseffen hoe vogelarm ook deze bossen kunnen zijn. Na enige tijd komt er dan toch de beloning. Maar liefst drie zingende Kleine Vliegenvangers worden opgemerkt, hoewel ze zich moeilijk laten zien. Vlak voor we weer bij de parkeerplaats zijn, wordt een Drieteenspecht ontdekt, die rustig bezig is met het hakken van zijn nest. Hij en later ook zij laten zich tot in de puntjes

bewonderen en met een voldaan gevoel komen we bij de busjes terug. Wat kan vogelen toch leuk zijn. Na de lunch krijgt eenieder vrij om van de omgeving te genieten en ieder gaat zijn eigen weg. Ben ontdekt hierbij een Velduil en komt opgetogen onze kant uit. Wij, Jeroen en ik, staan net bij een Hazelhoen, die kennelijk de tuin van het hotel tot zijn domein heeft bestempeld. Voor het eerst in zes jaar lukt het me wat filmbeelden van deze soort te maken. Ook Grote Kruisbekken zijn volop in de tuin van het hotel aanwezig en er werd een nest van de Koperwiek ontdekt op nog geen meter boven de grond. In de avond maken we nog een excursie naar de plek van de Blauwstaart, echter door het koude weer is deze kennelijk wat langer in India gebleven. Het blijft opvallend stil. Wel treffen we nog sporen van Bevers aan en wordt de plek van een Bosgors met een bezoek vereerd. Deze laat zich echter niet bekijken.

22 mei

In de ochtend vertrekken we om een wandeling te maken in het hart van het Nationaal Park Patvinsuo. Over een perfect aangelegde plankier lopen we door een veengebied naar de vogeltoren vanwaar we een prachtig uitzicht hebben over het veen. Veel steltlopers worden waargenomen, maar ook Rietganzen en Kraanvogels. Vanaf deze toren had onze groep van afgelopen jaar de Veelvraat, maar dit geluk mocht ons dit jaar niet ten deel vallen. Ieder ging op zijn eigen tempo terug en op de terugweg lag er een mooi briefje op het plankier "Moerassneeuwhoen, drie meter van het pad, groeten Mans". Opletten dus en na enige minuten konden ook de achterblijvers het Moerassneeuwhoen op hun lijst bijschrijven. Een mooie wandeling met leuke soorten in een prachtig gebied. In de middag weer een beetje rusten en 's avonds maar weer op pad wat onder andere een prachtige Roodkeelduiker opleverde.

23 mei

Onze laatste dag alweer in deze prachtige omgeving. We beginnen de morgen bij een baltsplaats van Korhoenders, echter kennelijk is een Havik ons voor geweest, want de vogels zijn gevlogen. Nou ja niet allemaal want net als we allemaal buiten het busje staan, komt een groepje van 7 Korhanen recht

over ons heen. We proberen nogmaals de plek van de Bosgors en dit keer met meer succes. We horen de vogel zingen en hij komt prachtig even voor ons zitten en laat zich, zij het kort, uitstekend bekijken. Aan alle goeds komt een eind en ook hier moeten de koffers weer de busjes in. Na de lunch rijden we terug richting Parikkala. Maar natuurlijk stoppen we onderweg nog op diverse plekken. Zo wordt de plek van de Poelruiter aangedaan, maar door de hoge vegetatie zijn we niet in staat een glimp van deze vogel op te vangen. Bij de Ortolaan gaat het een stuk beter. Op de aangegeven plek zitten minimaal drie vogels te zingen, waarvan één mannetje zich wel heel mooi laat zien. In dezelfde struik als de Geelgors nota bene. We vervolgen onze weg door diverse akkers en plots wordt er gestopt. Hanna had mij al verteld dat er eerder vandaag Morinelplevieren waren gezien en na enig speurwerk waren de twee exemplaren gevonden; een leuke doortrekker. Dan volgt er nog een stop en er wordt vragend gekeken. De telescoop wordt door Hanna vakkundig opgesteld en dan blijken we naar ons tweede nest van de Laplanduil te kijken. Ook deze vogel laat zich weer fraai bekijken, maar door de afstand is fotograferen lastig. We gaan echter niet dichterbij om het nest niet te verstoren. Er worden nog diverse pogingen gedaan de Grijskopspecht te lokken, maar deze geeft niet thuis. Een laatste blik over een meer achter ons hotel levert nog drie Parelduikers op. In het hotel wacht het diner en de koffie erna smaakte me heerlijk. We nemen afscheid van Hanna en beseffen dat het einde nadert.

24 mei

Ons laatste ontbijt, de busjes inpakken en dan richting vliegveld. Voor het hotel blijkt dat je altijd scherp moet blijven, want een Wielewaal steekt zonder te kijken de weg over. Ed besluit nog een poging te wagen het Hazelhoen te lokken en voor een aantal mensen resulteert dit in een iets betere waarneming dan tot nog toe. Het blijft echter een lastige soort om goed in de kijker te krijgen, maar we zijn niet ontevreden. Veel meer tijd hebben we niet en na een relatief lange tocht komen we rond 13.30 uur op de luchthaven aan. De busjes worden ingeleverd en nu is het toch echt voorbij. De reisbegeleiding neemt afscheid van de groep, want Eduard blijft, samen met Jeroen en Robert nog een week in Finland ter voorbereiding van een nieuwe reis voor BirdingBreaks.nl naar Noord Finland.

Lopend naar het volgende autoverhuurbedrijf gaat het door mij heen: "Wat een week, wat een vogels en vooral ... wat heb ik gelachen".